

Γράφει ο **Λάμπρος Ντούσιος***

Μέχρι πρότινος η Αριστερά έβλεπε τα ξεπουλήματα να γίνονται κάτω από τη μύτη της και γι' αυτό δίκαια επαγρυπνούσε. Σήμερα όμως φτάσαμε στο σημείο τα ξεπουλήματα να ξεκινούν από μια κυβέρνηση που επιμένει να επικαλείται την αναφορά της σε... αριστερές αρχές και αξίες. Όσο κι αν η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει ότι «εφαρμόζει με καλύτερους όρους» τα μνημονιακά προγράμματα, τίποτα δεν έχει αλλάξει από παλιά: το ΤΑΙΠΕΔ βγάζει στο σφυρί το δημόσιο πλούτο, τα κοινόχρηστα πράγματα και τις αναπτυξιακές υποδομές της Ελλάδας. Τα κροκοδείλια δάκρυα της κυβέρνησης αρκούν ίσως για να ξεγελάσουν τους αδαείς, δεν αρκούν όμως για να κρύψουν την αλήθεια γύρω από το θέμα των πραξικοπηματικών και επιζήμιων ιδιωτικοποιήσεων.

Ο νυν υπουργός Οικονομικών Ε. Τσακαλώτος (ο «μαρξιστής οικονομολόγος», σύμφωνα με τον ορισμό που ο ίδιος απέδωσε στον εαυτό του σε συνέντευξη στην *El Mundo*, 23/12/15) μπορεί δημόσια να ισχυρίζεται ότι «υποχρεώνεται» να εφαρμόσει πολιτικές με τις οποίες διαφωνεί, στην πραγματικότητα όμως ο ίδιος πιέζει τις Γραμματείες και τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Οικονομικών να επισπεύσουν τις διαδικασίες του fast track ξεπουλήματος της χώρας. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που το κάνει, αν αναλογιστούμε ότι, τον περασμένο Αύγουστο, μέσα σε μόλις 4 μέρες έβαλε την υπογραφή του στην Έγκριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος του ΤΑΙΠΕΔ (ΦΕΚ 93 Α' 14/08/15), στο 3ο Μνημόνιο (ΦΕΚ 94 Α' 14/08/15) και στην Έγκριση Υπογραφής από το ΤΑΙΠΕΔ της Σύμβασης Παραχώρησης των αεροδρομίων (ΦΕΚ 98 Α' 17/08/15). Αν πραγματικά δυσφορούσε, φανταζόμαστε επίσης ότι δεν θα επέτρεπε να ψηφιστεί το 3ο Μνημόνιο χωρίς οι τριακόσιοι βουλευτές να μπορέσουν να δουν -έστω οπτικά- τα δυο παρατήματα της Δανειακής Σύμβασης που αφορούσαν το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων.

Ο λόγος, όμως, εδώ γίνεται για κάτι που δεν μοιάζει τόσο με άμεση υποχρέωση ή μέγιστη προτεραιότητα ή εκβιαστική ανάγκη. Στα μέσα του Δεκέμβρη η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας απέστειλε ενημερωτικά σημειώματα προς το Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας (ΚΣΔΑΔΠ) με σκοπό την τακτοποίηση διαφόρων «εκκρεμοτήτων», κυρίως εισηγήσεων επί των Ειδικών Σχεδίων Χωρικής Ανάπτυξης

Δημοσίων Ακινήτων (ΕΣΧΑΔΑ), προκειμένου να προχωρήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις (και οι αντίστοιχες τσιμεντοποιήσεις...).

Το ΚΣΔΑΔΠ συστάθηκε βάσει του άρθρου 16 του ιδρυτικού νόμου του ΤΑΙΠΕΔ (Ν. 3986/2011), υπάγεται στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών και έχει ως έργο την παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας για την υφαρπαγή της δημόσιας περιουσίας. Οι αρμοδιότητες του εν λόγω Συμβουλίου σχετίζονται άμεσα με τη διαδικασία πολεοδομικής ωρίμανσης στα δημόσια ακίνητα που μεταβιβάζονται στο ΤΑΙΠΕΔ, καθώς και με τη διαδικασία χωροθέτησης συγκεκριμένων επενδυτικών σχεδίων (τα περίφημα ΕΣΧΑΔΑ) μέσα από ένα θεσμικό πλαίσιο «ευέλικτο», «αποτελεσματικό» και «απαλλαγμένο» από τις χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες, όπως λόγω χάρη η προστασία του φυσικού και του πολιτιστικού περιβάλλοντος. Με απλά λόγια: σκοπός αυτού του Συμβουλίου είναι να επιταχύνει τις διοικητικές διαδικασίες -εισηγήσεις, γνωμοδοτήσεις, εγκυκλίους, νομοθετικές παρεμβάσεις κλπ- ούτως ώστε να μπορεί το ΤΑΙΠΕΔ να προχωρήσει πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά στο ξεπούλημα της δημόσιας γης και των αναπτυξιακών υποδομών της χώρας. Αν όλα, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, θα γίνουν «σύννομα», τότε ποιος ο λόγος να ενεργοποιηθεί ένα Συμβούλιο που βασικό στόχο της ίδρυσής του είχε την... παράκαμψη της νομιμότητας;

Στα ενημερωτικά σημειώματα της Γενικής Γραμματείας, αναφέρεται ρητά η πρόθεση του Υπουργού κ. Ε. Τσακαλώτου για άμεση ενεργοποίηση του ΚΣΔΑΔΠ (συνεδρίασε μόνο μια φορά μέσα στο 2015 γι' αυτό θα συγκληθεί εκτάκτως την ερχόμενη Τρίτη 29/12/15 στις 12:00), διότι οφείλει να είναι πλήρως λειτουργικό (fully operational) και να τακτοποιήσει επιτέλους τις όποιες εκκρεμότητες.

Οι εκκρεμότητες φυσικά δεν είναι άλλες από: την ΚΥΑ έκδοσης πολεοδομικής μελέτης για τον προστατευόμενο υδροβιότοπο της Κασσιώπης Κέρκυρας και το Ξενία Σκιάθου, τα ΕΣΧΑΔΑ για το Ολυμπιακό Ιππικό Κέντρο Μαρκόπουλου, τη Σαμπάριζα Θερμησίας της Ερμιονίδας, την Ακτή και Camping Ποσειδίου της Κασσάνδρας Χαλκιδικής, το Castello Bibelli της Κέρκυρας, το Ξενία Καρτερού στο Ηράκλειο Κρήτης, το ακίνητο στην Αγία Τριάδα Θεσσαλονίκης και το τροποποιημένο σχέδιο ΠΔ του ακινήτου Αφάντου Ρόδου. Ως «εκκρεμότητα» παρουσιάζεται επίσης η υπόθεση του Αστέρα Βουλιαγμένης στο Μικρό Καβούρι, παρότι το ΣτΕ βάσει της υπ' αριθ. Δ28/2015/4.3.2015 απόφασής του, δεν ενέκρινε το σχέδιο ΠΔ για την έγκριση του συγκεκριμένου ΕΣΧΑΔΑ.

Θυμίζουμε ότι σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις έχουν αναπτυχθεί κινήματα πολιτών, που παλεύουν για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και των κοινόχρηστων -κατά το

Σύνταγμα- αναπαλλοτριώτων πραγμάτων. Κινήματα που παλεύουν μαζί με αυτοδιοικητικούς και παραγωγικούς φορείς για την αποτροπή της εγκληματικής παραχώρησης του φυσικού πλούτου στις κερδοσκοπικές πολυεθνικές. Θυμίζουμε επίσης ότι, για τις περισσότερες από τις παραπάνω υποθέσεις, εκκρεμούν αιτήσεις ακύρωσης στο ΣτΕ.

Όλα αυτά όμως δεν φαίνεται να απασχολούν καθόλου την κυβέρνηση –όπως δεν απασχόλησαν και τις προηγούμενες. Αντιθέτως, η μεθοδευμένη υφαρπαγή της δημόσιας γης από την κυβέρνηση και το ΤΑΙΠΕΔ, βάζει στο παιχνίδι ολόκληρο το σύστημα των υπηρεσιών των Υπουργείων. Με έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας (22-12-15), προωθείται στο ΚΣΔΑΔΠ η εισήγηση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για το «ακίνητο» στην Κασιώπη (οικοσύστημα “Ερημίτη”) της Κέρκυρας. Το μέγεθος του πραξικοπήματος αποκαλύπτεται από το ότι η μοναδική αναφορά στα στοιχεία περιβαλλοντικής ευαισθησίας της εν λόγω περιοχής, είναι ότι βρίσκεται εκτός περιοχών του δικτύου Natura 2000 και μόνο ένα μικρό τμήμα του νότιου μέρους του ακινήτου βρίσκεται εντός των ορίων Τοπίου Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους.

Μήπως το (αρμόδιο) Υπ. Περιβάλλοντος αγνοεί ότι το οικοσύστημα του “Ερημίτη” είναι μοναδικό στην Ευρώπη για την ανάπτυξη των πληθυσμών της Ενυδρίδας (Βίδαρα *Lutra lutra*), ένα από τα πλέον προστατευόμενα είδη του κόσμου; Αγνοεί τη γνωμοδότηση του Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας (24/05/12), αγνοεί τη Συνθήκη της Βέρνης (N.1335/1983), η οποία προβλέπει την προστασία της Βίδρας και των λιβαδιών Ποσειδωνίας (*Posidonia oceanica*) στη θάλασσα; Αγνοεί την Ευρωπαϊκή Οδηγία Οικοτόπων 92/43/CEE της 21/05/1992 και τη μεταγενέστερη προσαρμογή 97/62/CE της 27/11/1997, που περιλαμβάνουν την προστασία της *Posidonia oceanica* ως οικοτόπου προτεραιότητας; Αγνοεί τη Σύμβαση του Ρίο για την βιολογική ποικιλότητα (N. 2204/1994, ΦΕΚ 59/A/94), το N. 2719/99 (ΦΕΚ 106/A/99) Κύρωση της Σύμβασης της Βόννης (23/06/1979) για τη διατήρηση των μεταναστευτικών ειδών άγριων ζώων; Αγνοεί ακόμη και το ΠΔ 67/81 (ΦΕΚ 23 Α 1981) «Περί προστασίας της αυτοφυούς Χλωρίδος και Αγρίας πανίδος και καθορισμού διαδικασίας συντονισμού και Ελέγχου της Ερεύνης επ αυτών»;

Αν λοιπόν το Υπ. Περιβάλλοντος αγνοεί όλα τα παραπάνω, τότε μιλάμε για ένα πραξικοπηματικό και παράνομο σχέδιο υποθήκευσης του φυσικού πλούτου της Ελλάδας. Τότε το μόνο που τους απομένει είναι να διακηρύξουν ότι η διαιώνιση της τσιμεντοποίησης των οικοσυστημάτων και η εποχή της αρπαχτής των πολυεθνικών είναι η νέα φάση «επενδυτικής αναγέννησης» και η «ανάκαμψη της οικονομίας της χώρας» που διαφημίζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Ας διακηρύξουν τότε απροκάλυπτα ότι ο αέρας, το νερό, τα δάση και η θάλασσα είναι προϊόντα εκμετάλλευσης στο βωμό του σύγχρονου κερδοσκοπικού

νεοφιλελευθερισμού.

Όλοι μαζί, κυβέρνηση ΤΑΙΠΕΔ και Υπουργεία, χορεύοντας στο ρυθμό των μνημονιακών απαιτήσεων και των ορέξεων των πολυεθνικών, χορεύοντας στο ρυθμό της εγχώριας και ευρωπαϊκής διαπλοκής, παριστάνουν πως δυσφορούν -όπως και ο «μαρξιστής» Ε. Τσακαλώτος- αλλά στην πραγματικότητα υπογράφουν πράξεις με μη αναστρέψιμες συνέπειες για τη χώρα και όλους εμάς.

* Μέλος του Συντονιστικού «Κοινής Πρωτοβουλίας Εναντία στην Ιδιωτικοποίηση των Αεροδρομίων»